

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/227/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213209311
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Majerský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1213209311.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Majerského a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a JUDr. Ivany Štíftovej, v spore žalobcov: 1/ O. S. A., nar. X.X.XXXX, D. XX, Š., 2/ U. A., nar. XX.X.XXXX, D. XX, Š., zastúpenej advokátom Mgr. Petrom Némethom, Veterná 43, Šamorín, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, Mlynské Nivy 44/a, Bratislava, IČO: 00 686 832, o náhradu škody, na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 19C/73/2013-513, zo dňa 27.9.2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanej priznáva proti žalobcom 1/ a 2/ plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanej voči žalobcom 1/ a 2/ nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobcovia 1/ a 2/ sa žalobou doručenou súdu 2.4.2013 domáhali vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny 3.120 eur s príslušenstvom, titulom náhrady škody, ktorá im bola spôsobená v mesiaci marec 2011 vo forme ušlého zisku nájomného za 4 objekty na adrese D. XX, XX, XX W. XX K. Š. (4 x 780 eur). Žalobu skutkovo odôvodnili tým, že sú vlastníkami nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území Š., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, ktoré nadobudli na základe kúpnych zmlúv zo dňa 23.11.1993 a 3.12.1993. Uviedli, že po tom, ako bolo právoplatne skončené konanie vedené na Okresnom súde v Dunajskej Stredě pod sp. zn. 4C/204/1996 (rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 11/2009, zo dňa 16.12.2010), chceli sa ujať svojho vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam. Tvrdili, že žalovaná im v tom zabránila tým, že dňa 14.3.2011 účelovo podala žalobu o určenie vlastníckeho práva a návrh na nariadenie predbežného opatrenia vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam, keď následne Okresný súd Dunajská Streda uznesením č. k. 10C/62/2011-38, zo dňa 17.3.2011, nariadil predbežné opatrenie, ktorým im zakázal scudzit' a vložiť ako nepeňažný vklad do obchodnej spoločnosti nehnuteľnosti vedené na liste vlastníctva č. XXXX, a to až do právoplatného skončenia súdneho sporu o určenie vlastníckeho práva k nim. Žalobcovia v žalobe skonštatovali, že žalovaná im svojím konaním spôsobila reálnu škodu, pretože nehnuteľnosti nemohli užívať jednak preto, že v nich zostali bývať pôvodní nájomcovia, ktorí situáciu zneužili, aby sa nedalo pokračovať v exekúcii a taktiež preto, že predbežným opatrením im bolo zakázané nakladať s nehnuteľnosťami, ktoré sú voľné a nemôžu ich ani prenajímať novým nájomcom.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozsudku (§ 393 ods. 2 C.s.p.), súd prvej inštancie na úvod poznamenal, že žalobcovia po podaní žaloby opakovane rozšírili žalobu o náhradu škody, pričom rozšírenie žaloby pripustil uznesením tak, že žalobcovia 1/ a 2/ žiadali zaviazat' žalovanú zaplatiť spoločne a nerozdielne istinu 301.098 eur s úrokmi z omeškania 9 % ročne zo sumy 3.120 eur od 1.4.2011 do zaplatenia; 9,25 % ročne zo súm 3.120 eur od 1.5.2011 do zaplatenia, 3.120 eur od 1.6.2011

do zaplata, 3.120 eur od 1.7.2011 do zaplata; 9,5 % ročne zo súm 3.120 eur od 1.8.2011 do zaplata, 3.120 eur od 1.9.2011 do zaplata, 3.120 eur od 1.10.2011 do zaplata, 3.120 eur od 1.11.2011 do zaplata; 9,25 % ročne zo súm 3.120 eur od 1.12.2011 do zaplata, 9 % ročne zo súm 3.120 eur od 1.1.2012 do zaplata, 3.236 eur od 1.2.2012 do zaplata, 3.236 eur od 1.3.2012 do zaplata, 3.236 eur od 1.4.2012 do zaplata, 3.236 eur od 1.5.2012 do zaplata, 3.236 eur od 1.6.2012 do zaplata, 3.236 eur od 1.7.2012 do zaplata, 8,75 % ročne zo súm 3.236 eur od 1.8.2012 do zaplata, 3.236 eur od 1.9.2012 do zaplata, 3.236 eur od 1.10.2012 do zaplata, 3.236 eur od 1.11.2012 do zaplata, 3.236 eur od 1.12.2012 do zaplata, 3.236 eur od 1.1.2013 do zaplata, 9,75 % ročne zo súm 3.352 eur od 1.2.2013 do zaplata, 3.352 eur od 1.3.2013 do zaplata, 3.352 eur od 1.4.2013 do zaplata, 3.352 eur od 1.5.2013 do zaplata, 3.352 eur od 1.6.2013 do zaplata, 9,50 % ročne zo súm 3.352 eur od 1.7.2013 do zaplata, 3.352 eur od 1.8.2013 do zaplata, 3.352 eur od 1.9.2013 do zaplata, 3.352 eur od 1.10.2013 do zaplata, 3.352 eur od 1.11.2013 do zaplata, 3.352 eur od 1.12.2013 do zaplata, 9,25 % ročne zo súm 3.352 eur od 1.1.2014 do zaplata, 3.396 eur od 1.2.2014 do zaplata, 3.396 eur od 1.3.2014 do zaplata, 3.396 eur od 1.4.2014 do zaplata, 3.396 eur od 1.5.2014 do zaplata, 3.396 eur od 1.6.2014 do zaplata, 3.396 eur od 1.7.2014 do zaplata, 9,15 % ročne z súm 3.396 eur od 1.8.2014 do zaplata, 3.396,00 eur od 1.9.2014 do zaplata, 3.396,00 eur od 1.10.2014 do zaplata, 9,05 % ročne zo súm 3.396 eur od 1.11.2014 do zaplata, 3.396 eur od 1.12.2014 do zaplata, 3.396 eur od 1.1.2015 do zaplata, 8,05 % ročne zo súm 3.392 eur od 1.2.2015 do zaplata, 3.392 eur od 1.3.2015 do zaplata, 8,05 % ročne zo súm 3.392 eur od 1.4.2015 do zaplata, 3.392 eur od 1.5.2015 do zaplata, 3.392 eur od 1.6.2015 do zaplata, 3.392 eur od 1.7.2015 do zaplata, 3.392 eur od 1.8.2015 do zaplata, 3.392 eur od 1.9.2015 do zaplata, 3.392 eur od 1.10.2015 do zaplata, 3.392 eur od 1.11.2015 do zaplata, 3.392 eur od 1.12.2015 do zaplata, 3.392 eur od 1.1.2016 do zaplata, 3.392 eur od 1.2.2016 do zaplata, 3.392 eur od 1.3.2016 do zaplata, 8 % ročne zo súm 3.392 eur od 1.4.2016 do zaplata, 3.392 eur od 1.5.2016 do zaplata, 3.392 eur od 1.6.2016 do zaplata, 3.392 eur od 1.7.2016 do zaplata, 3.392 eur od 1.8.2016 do zaplata, 3.392 eur od 1.9.2016 do zaplata, 3.392 eur od 1.10.2016 do zaplata, 3.392 eur od 1.11.2016 do zaplata, 3.392 eur od 1.12.2016 do zaplata, 3.392 eur od 1.1.2017 do zaplata, 3.392 eur od 1.2.2017 do zaplata, 3.392 eur od 1.3.2017 do zaplata, 3.392 eur od 1.4.2017 do zaplata, 3.392 eur od 1.5.2017 do zaplata, 3.392 eur od 1.6.2017 do zaplata, 3.392 eur od 1.7.2017 do zaplata, 3.392 eur od 1.8.2017 do zaplata, 3.392 eur od 1.9.2017 do zaplata, 3.392 eur od 1.10.2017 do zaplata, 3.392 eur od 1.11.2017 do zaplata, 44,10 eura od 1.2.2017 do zaplata, 44,10 eura od 1.3.2017 do zaplata, 44,10 eura od 1.4.2017 do zaplata, 44,10 eura od 1.5.2017 do zaplata, 44,10 eura od 1.6.2017 do zaplata, 44,10 eura od 1.7.2017 do zaplata, 44,10 eura od 1.8.2017 do zaplata, 44,10 eura od 1.9.2017 do zaplata, 44,10 eura od 1.10.2017 do zaplata, 44,10 eura od 1.11.2017 do zaplata, 3.436,10 eura od 1.12.2017 do zaplata, 3.436,10 eura od 1.1.2018 do zaplata, 3.436,10 eura od 1.2.2018 do zaplata, 3.436,10 eura od 1.3.2018 do zaplata, 3.436,10 eura od 1.4.2018 do zaplata, 3.436,10 eura od 1.5.2018 do zaplata, 3.436,10 eura od 1.6.2018 do zaplata, 3.436,10 eura od 1.7.2018 do zaplata, 3.436,10 eura od 1.8.2018 do zaplata, 3.436,10 eura od 1.9.2018 do zaplata, ako aj trovy konania za zaplatený súdny poplatok za návrh v sume 187 eur a trovy právneho zastúpenia.

3. Súd prvej inštancie podotkol, že (v poradí prvým) rozsudkom č. k. 19C/73/2013-153, zo dňa 4.11.2014, žalobe vyhovel a zaviazal žalovanú na zaplata istiny 83.440 eur s príslušnými úrokmi z omeškania a povinnosťou zaplatiť žalobcom trovy konania. Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Bratislave, uznesením č. k. 6Co/106/2015-196, zo dňa 29.4.2015, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Súd prvej inštancie, po vrátení veci Krajským súdom v Bratislave na ďalšie konanie, vec opätovne prejednal a súc viazaný právnym názorom Krajského súdu v Bratislave ako súdu odvolacieho, rozhodol napadnutým rozsudkom č. k. 19C/73/2013-513, zo dňa 27.9.2018 tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol.

5. Vo vzťahu k skutkovému stavu mal súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobcovia 1/ a 2/ sú vlastníkmí nehnuteľností v katastrálnom území Š., vedených na liste vlastníctva č. XXXX, a to 1 rodinného domu (dvojdomu) súpisné č. XXX, rodinného domu (dvojdomu) súpisné č. XXX, rodinného domu (dvojdomu) súpisné č. XXX, a pozemkov parcela registra „C“ č. XX - zastavaná plocha o výmere 668 m², č. XX - zastavaná plocha o výmere 351 m², č. XX - zastavaná plocha o výmere 461 m², č. XX - zastavaná plocha o výmere 246 m², č. XX - zastavaná plocha o

výmere 466 m², č. XX - zastavaná plocha o výmere 248 m², č. XX - zastavaná plocha o výmere 489 m², č. XX - zastavaná plocha o výmere 260 m², č. XX - zastavaná plocha o výmere 507 m² a č. XX - zastavaná plocha o výmere 266 m² (ďalej spolu ako „Nehnutelnosti“). Ustálil, že Nehnutelnosti žalobcovia 1/ a 2/ nadobudli na základe kúpnej zmluvy zo dňa 23.11.1993 vedenej pod K.-XXXX/XX, a zo dňa 3.12.1993 vedenej pod K.-XXXX/XX, uzatvorených s predávajúcim - Všeobecná úverová banka a.s., pobočka Dunajská Streda, IČO: 31 320 155, ktorá týmto realizovala výkon záložného práva. Ozrejmil, že Okresná prokuratúra v Dunajskej Strede podala proti rozhodnutiu bývalej Správy katastra (t. č. Okresný úrad v Dunajskej Strede, odbor katastrálny) o povolení vkladu vlastníckeho práva zo dňa 19.1.1994 (evidovaným pod K.-XXXX/XXXX) návrh na začatie konania o určenie neplatnosti prevodu majetku štátu a to dňa 19.11.1996 na Okresnom súde Dunajská Streda, ktorý začal konanie pod sp. zn. 4C/204/1996; proti rozhodnutiu bývalej Správy katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva zo dňa 19.1.1994 (evidovanému pod K.-XXXX/XXXX), podala Okresná prokuratúra v Dunajskej Strede návrh na začatie konania o určenie neplatnosti prevodu majetku štátu dňa 4.12.1996 na Okresnom súde Dunajská Streda, ktorý začal konanie pod sp. zn. 4C/60/1996. Súd prvej inštancie ďalej skonštatoval, že Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 24Co/50/2008-1066, zo dňa 8.10.2008, rozsudok súdu prvej inštancie vo veci 4C/204/1996 zmenil, a žalobu v celom rozsahu zamietol po tom, ako na základe zisteného skutkového stavu pri posúdení sporných zmlúv uzavrel, že zmluvy takého typu mohli zmluvné strany uzavrieť, že zmluvné strany neboli pri uzatváraní týchto zmlúv ničím obmedzované, pričom Krajský súd v Trnave ako súd odvolací v predmetnej veci uviedol, že sa nejednalo o priamy predaj Nehnutelností zo strany štátneho podniku na fyzické osoby, ale išlo o preskúmanie, či štátny podnik mal právo Nehnutelností vo svojej správe založiť; a vyslovil názor, že zo zákona č. 111/1990 Zb. a vyhlášky č. 119/1988 Zb. tieto skutočnosti jednoznačne vyplývajú a boli bežnou praxou hospodárskeho života v čase uzatvárania napadnutých zmlúv o prevode. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací v danom spore ďalej poznamenal, že nešlo o majetok, ktorý mal byť sprivatizovaný, nepodliehal režimu osobitných zákonov, preto nebol potrebný ani súhlas vlády na prevod tohto majetku; žaloba bola v danom prípade zamietnutá aj z dôvodu, že štát zastúpený prokurátorom nebol aktívne legitimovaný na jej podanie, a preto nebolo potrebné sa v konaní na súdoch nižších inštancií zaoberať okolnosťami, ktoré by boli významné pre posúdenie veci v prípade, keby táto aktívna legitimácia bola daná. Súd prvej inštancie dodal, že rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/11/2009, zo dňa 16.12.2010, spochybňovanie prevodu majetku štátu na žalobcov 1/ a 2/, zo strany štátu zastúpeného Okresnou prokuratúrou v Dunajskej Strede definitívne skončilo, a v tom čase právny zástupca žalobcov Mgr. Peter Németh, listom zo dňa 13.1.2011 vyzval protiprávných užívateľov Nehnutelností na ich vypratanie najneskôr do 31.3.2011.

6. Na ozrejmienie právnej stránky veci súd prvej inštancie uviedol, že základným predpokladom úspešnosti žaloby na náhradu škody vzniknutej obmedzením práva nakladať s predmetom vlastníctva je preukázanie vlastníckeho práva a skutočnosť, že sa vec neoprávnene nachádza vo faktickej moci inej osoby než vlastníka; objasnil, že v spore ako predbežnú otázku riešil existenciu vlastníckeho práva žalobcov k Nehnutelnostiam, a túto skutočnosť mal jednoznačne za preukázanú výpisom z katastra nehnuteľností, t. j. z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie Š., obec Š., okres Dunajská Streda, keďže žalobcovia 1/ a 2/ sú na ňom vedení ako bezpodieloví spoluvlastníci Nehnutelností. Uzavrel, že ako vlastníci nehnuteľností sú žalobcovia oprávnení predmet svojho vlastníctva prenechať do užívania inej osobe - konkrétne dať do nájmu.

7. Súd prvej inštancie ďalej ustálil, že žalovaná nezasiahla do vlastníckeho práva žalobcov. Podotkol, že obmedzujúca poznámka na liste vlastníctva zapísaná na základe predbežného opatrenia vydaného na návrh žalovanej, ktorému súd vyhovel uznesením zo dňa 17.3.2011, síce zakazovala žalobcom scudziť alebo vložiť Nehnutelnosti ako nepeňažný vklad do obchodnej spoločnosti do právoplatného ukončenia veci vedenej pod sp. zn. 10C/62/2011, avšak žalobcovia neboli predbežným opatrením obmedzení pri uplatňovaní svojich vlastníckych práv vo vzťahu k Nehnutelnostiam, ktoré bez právneho titulu užívajú pôvodní nájomníci, čo vo svojom prednese na pojednávaní potvrdil aj žalobca 1/, keď uviedol, že pôvodne žaloval o vydanie bezdôvodného obohatenia aj K. a D., konania boli vedené na Okresnom súde Dunajská Streda, kde nedošlo k meritórnemu rozhodnutiu veci, lebo oni vlastníctvo jeho a jeho manželky neuznávali. Súd prvej inštancie zistil, že žalobcovia uzavreli s rodinou K. a D. nájomnú zmluvu na 3 mesiace s tým, že na ďalšie obdobie si dohodnú ďalšie podmienky nájmu; k uzavretiu nových nájomných zmlúv od apríla 1994 však nedošlo. Pripomenul, že voči týmto rodinám podali žalobcovia žaloby o vypratanie nehnuteľností; voči manželom K. je vec vedená na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 10C/118/2002, a konanie je prerušené, lebo sa čaká ako dopadnú žaloby, ktoré podalo Ministerstvo hospodárstva, či sa zmení vlastníctvo k Nehnutelnostiam alebo nie. Pokiaľ sa jedná o

rodinu D. súd prvej inštancie poukázal na to, že tam žalobcovia dosiahli vydanie rozsudku, že D. sú povinní vypratať Nehnutelnosti; pričom v rámci exekučného konania 6Er/2774/2002 o vypratanie domu bola exekúcia zastavená z dôvodu, že súd vyhodnotil, že žalobcovia nezabezpečili primeranú bytovú náhradu. Súd prvej inštancie skonštatoval, že obe rodiny v týchto domoch doposiaľ bývajú bezodplatne. Mal za preukázané, že žalobcovia ako vlastníci Nehnutelností sa aktívne domáhali voči nájomcom ochrany svojho vlastníckeho práva podaním žalôb na súde o vypratanie nehnuteľností.

8. Na vyššie uvedenom základe, s prihliadnutím na vznesenú námietku pasívnej legitímácie žalovanej, súd prvej inštancie za použitia § 123, § 415 a § 420 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho zákonníka, žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol; konštatujúc, že vecnú legitímáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje, pričom z vykonaného dokazovania ustálil, že Ministerstvo hospodárstva SR v tomto konaní nie je pasívne legitímované, nedisponuje žiadnymi zákonnými mechanizmami ako po právoplatnosti rozhodnutia v konaní sp. zn. 10C/62/2011 vypratať nájomníkov, ani donútiť ich platiť nájomné žalobcom a teda nemôže niesť zodpovednosť za vzniknutú škodu; a rovnako podanie žaloby a nariadenie predbežného opatrenia nemôže byť príčinou vzniku škody na nájomnom, nakoľko neobmedzuje žalobcov ako vlastníkov na možnosti Nehnutelnosti prenajímať, resp. vymáhať nájomné, prípadne bezdôvodné obohatenie od subjektov, ktoré Nehnutelnosti v ich vlastníctve užívajú bez právneho dôvodu. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a ods. 2 C.s.p., tak, že žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech náhradu trov konania proti neúspešným žalobcom nepriznal z dôvodu, že si trovy konania neuplatnila a ani jej v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

9. Proti rozsudku podala žalobkyňa 2/ odvolanie a žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe vyhovieť, alternatívne zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jej odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) možno konštatovať, že v ňom uviedla odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) C.s.p. Mala za to, že súd prvej inštancie sa zásadne odchyľil od svojej doterajšej rozhodovacej činnosti, pretože najprv žalobe žalobcov (pri tých istých skutkových a právnych tvrdeniach) vyhovel a následne žalobu napadnutým rozsudkom zamietol, hoci vo veci nevykonal žiadne ďalšie dokazovanie. Namietala, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné a jeho odôvodnenie je zmätočné, nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní a zistenom skutkovom a právnom stave, a teda trpí vadami majúcimi za následok porušenie práva žalobcov na spravodlivý proces, pretože nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia v podstate odníma strane sporu právo a možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti takémuto rozhodnutiu v prípade využitia riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, na ktorých použitie má dotknutá strana sporu zákonný nárok.

10. Žalobkyňa 2/ dôvodila, že žalovaná úmyselnými a právne vykonštruovanými bezdôvodnými žalobami o určenie vlastníckeho práva celkom bezdôvodne zasahovala do jej vlastníckeho práva a práva žalobcu 1/. Poukázala na to, že v prípade existujúcich užívateľov Nehnutelností, pána K. na ulici D. Č.. XX v Š. a manželov D. na adrese D. XX v Š., ide o užívanie bez právneho dôvodu. Mala za preukázané, že títo protiprávni užívatelia nemajú uzatvorené žiadne nájomné zmluvy a teda, užívajú Nehnutelnosti bez akéhokoľvek právneho titulu. Argumentovala, že ona a žalobca 1/ boli uvedení do stavu právnej neistoty sporovaním ich vlastníckeho práva k Nehnutelnostiam v dôsledku žaloby štátu z roku 1996 v konaní na Okresnom súde Dunajská Streda vedenom pod sp. zn. 4C/204/1996, ktoré trvalo až do konečného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.12.2010, pričom vzápätí štát podal dňa 14.3.2011 na základe rovnakého skutkového stavu a z rovnakých dôvodov novú žalobu rozporujúcu jej vlastnícke právo a právo žalobcu 1/ k Nehnutelnostiam, pričom štát vznášal tie isté námietky, aké boli už predmetom predchádzajúceho sporu a žalobu založil na tých istých právnych argumentoch.

11. Žalobkyňa mala za preukázané, že príčinná súvislosť je daná konaním žalovanej, jej motívom umožniť podnecovateľom - bývalým nájomcom výkon ich domnelého práva na odkúpenie bytov a ďalej bezodplatne, do času spochybnovania vlastníckeho práva žalobcov, umožniť týmto nájomníkom užívať Nehnutelnosti bez právneho titulu, spôsobujúc tak reálnu škodu na jej majetku a majetku žalobcu 1/, hoci na takýto postup nebol zákonný nárok a nebol daný ani naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k Nehnutelnostiam. Považovala za potrebné dať do pozornosti žalobu štátu podanú v spore vedenom pod sp. zn. 10C/62/2011, zdôrazňujúc, že na strane 3 žaloby sa štát priamo dovoľáva ochrany

práva bývalých nájomcov. Domnievala sa, že uvedené preukazuje motiváciu žalovanej chrániť bývalých nájomcov (protiprávných užívateľov) Nehnuteľností. Vyjadrila presvedčenie, že príčinná súvislosť medzi škodou a konaním žalovanej (a teda aj pasívna legitímácia žalovanej) je daná aj neustálym a účelovým spochybňovaním vlastníckeho práva žalobcov k Nehnuteľnostiam a to okrem iného aj vyznačením poznámky na príslušných listoch vlastníctva o prebiehajúcom súdnom spore vedenom pod sp. zn. 10C/62/2011, pričom už sama táto skutočnosť je dôvodom pre akúkoľvek nezúčastnenú tretiu stranu Nehnuteľnosti nekúpiť, neprenajať, nakoľko vlastnícke právo k nim je spochybňované samotným štátom.

12. Žalobkyňa 2/ mala za ustálené, že Nehnuteľnosti boli v užívaní iných osôb ako ich vlastníkov, a to konkrétne bývalých nájomníkov, ktorým k neoprávnenému užívaniu Nehnuteľností za obdobie, za ktoré požadujú od žalovanej náhradu škody, v priamej príčinnej súvislosti dopomohla samotná žalovaná. Žalobkyňa 2/ podčiarkla, že pasívna legitímácia žalovanej je teda daná tým, že sama iniciovala vyvolanie stavu právnej neistoty, bola strojom bezdôvodných určovacích žalôb, vyznačenia poznámky na príslušných listoch vlastníctva a nariadenia predbežného opatrenia; teda za škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s jej konaním by mala zodpovedať podľa § 415 a § 420 Občianskeho zákonníka. Podotkla, že predbežné opatrenie nariadené rozhodnutím Okresného súdu Dunajská Streda vydaným pod sp. zn. 10C/62/2011, zaniklo z dôvodu, že súd žalobu v predmetnom konaní v celom rozsahu zamietol, pričom ide o procesnú zodpovednosť žalovanej za výsledok, bez ohľadu na zavinenie, ktorá je daná priamo zákonom. Citujúc rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 29 Cdo 2983/2014, zo dňa 17.12.2014, ďalej uviedla, že právna úprava zodpovednosti navrhovateľa za ujmu spôsobenú predbežným opatrením odráža skutočnosť, že súd nariaďuje predbežné opatrenie na základe navrhovateľom tvrdených a osvedčených skutočností, o ktorých sa spravidla nevykonáva dokazovanie, a ku ktorým nemá žalovaný možnosť sa dopredu vyjadriť; zodpovednosť za škodu alebo inú ujmu spôsobenú nariadením predbežného opatrenia tak logicky nesie ten, kto o nariadenie požiadal, a to bez zreteľa na to, či predbežné opatrenie bolo nariadené v súlade so zákonom alebo nie; podstatné je iba to, že k zániku alebo k zrušeniu predbežného opatrenia došlo z iného dôvodu ako preto, že návrhu vo veci samej bolo vyhovené alebo preto, že právo navrhovateľa bolo uspokojené. Žalobkyňa 2/ uzavrela, že so žalobcom 1/ svoj nárok na náhradu škody v tomto spore odôvodňuje aj porušením všeobecnej preventívnej povinnosti v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka; a na vznik zodpovednosti za takto spôsobenú škodu zo strany škodcu nie je potrebné porušiť zákonnú alebo zmluvnú povinnosť. Dodala, že porušením preventívnej povinnosti, ktorým vznikla škoda na majetku, vznikla žalovanej všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka.

13. Proti rozsudku podal žalobca 1/ odvolanie a žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe vyhovieť. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) možno konštatovať, že v ňom uviedol odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) C.s.p. Poukázal na to, že napadnutý rozsudok je v poradí už druhý, nakoľko prvý rozsudok bol vydaný dňa 4.11.2014, súd prvej inštancie ním žalobe v celom rozsahu vyhovel, a zaviazal žalovanú na povinnosť zaplatiť jemu a žalobkyňi 2/ istinu 83.440 eur s úrokmi z omeškania ako i trovy konania, avšak tento bol na základe žalovanou podaného odvolania Krajským súdom v Bratislave uznesením č. k. 6Co/106/2015-196, zo dňa 29.4.2015, zrušený. Vyjadril presvedčenie, že Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací však svoj právny názor formuloval na stav, keď nariadené predbežné opatrenie platilo, a nárok žalobcov na náhradu škody z tohto titulu teda nebol v tom čase dôvodný. Súdu prvej inštancie v tejto súvislosti vytýkal, že v odôvodnení napadnutého rozsudku sa opomenul vysporiadať so skutočnosťou, že skutkový stav sa v priebehu konania zmenil.

14. Žalobca 1/ dal do pozornosti, že súd prvej inštancie jednoznačne ustálil, že predmetom tohto sporu je náhrada škody, ktorú žalobcom spôsobila žalovaná tým, že sa na podnet užívateľov Nehnuteľností obrátila so žalobou o určenie vlastníckeho práva na príslušný súd, navrhla nariadiť predbežné opatrenie spočívajúce v uložení zákazu žalobcom nakladať s Nehnuteľnosťami, a tomuto návrhu bolo vyhovené; a žalovaná takto konala za situácie, keď v minulosti už bola ako účastník konania neúspešná v súdnych sporoch o určenie neplatnosti prevodu majetku štátu na základe kúpnych zmlúv, ktorými bolo prevedené vlastníctvo k Nehnuteľnostiam na žalobcov. Žalobca 1/ ďalej argumentoval, že protiprávni užívatelia Nehnuteľností sú dôchodcovia, ktorí poberajú dôchodky nižšie ako je trhový nájom Nehnuteľností a nevlastnia žiadny majetok; preto bezdôvodné obohatenie nevedia vydať a tak za vzniknutú škodu je zodpovedný štát konajúci prostredníctvom Ministerstva hospodárstva SR, ktorý im ďalšie protiprávne užívanie Nehnuteľností (ktoré užívajú doteraz) podaním vykonštruovanej nezákonnej žaloby umožnil. Zastával názor, že podanie určovacej žaloby bolo porušením právnej

povinnosti žalovanej, a to nie z výkonu štátnej moci vo vrchnostenskom postavení, ale do právneho vzťahu vstúpila žalovaná ako rovný účastník, teda ako subjekt občianskoprávných vzťahov, a preto zodpovedá za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti vyplývajúcej z týchto vzťahov podľa všeobecných občianskoprávných predpisov o náhrade škody. Nesúhlasil s názorom Krajského súdu v Bratislave ako súdu odvolacieho, ktorý v prejednanom spore vyslovil, že samotné podanie určovacej žaloby žalovanou nezakazuje žalobcom nakladať s Nehnuteľnosťami podľa vlastného uváženia, t. j. prenajímať ich tretím osobám, resp. že samotný návrh nariadeného predbežného opatrenia nezakazuje žalobcom predmetné Nehnuteľnosti prenajímať tretím osobám; pretože slovné to síce predbežné opatrenie nezakazovalo, ale svojím obsahom to znemožňovalo. Dodal, že všetky pokusy o prenájom Nehnuteľností alebo ich častí za daného stavu boli neúspešné. Žalobca 1/ namietal, že súd prvej inštancie opomenul zohľadniť zaniknuté ustanovenie § 77 ods. 3 O.s.p. ako aj § 340 ods. 1 C.s.p. Vyjadril presvedčenie, že aj keď žalovaná vzniesla námietku nedostatku pasívnej legitímácie byť účastníkom tohto konania, nie je táto námietka relevantná a to s prihliadnutím na § 340 ods. 1 C.s.p. a § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka.

15. Žalobkyňa 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu 1/ zotrvala na argumentácii, ktorú prezentovala vo svojom odvolaní a v celom rozsahu súhlasila s odôvodnením odvolania žalobcu 1/.

16. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniam žalobkyne 2/ a žalobcu 1/ žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Skonštatovala, že žalobca 1/ ani žalobkyňa 2/ vo svojich odvolaniach neuviedli žiadne nové skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné im vyhovieť.

17. Žalobkyňa 2/ v odvolacej replike zotrvala na dôvodoch svojho odvolania, ako aj odvolania žalobcu 1/; a podotkla, že vyjadrenie žalovanej k odvolaniam neobsahuje žiadne skutočnosti, na ktoré by mala osobitne reagovať.

18. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalobcov 1/ a 2/ bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny (§ 387 ods. 1 C.s.p.), a preto rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 26.10.2021 (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 3 C.s.p.).

19. Vo vzťahu k podstatným tvrdeniam žalobcov 1/ a 2/ v odvolaniach (ktoré v súhrne spochybňujú vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, nakoľko má vychádzať aj z nesprávneho právneho posúdenia veci pri nesprávnych skutkových zisteniach), s ktorými sa odvolací súd musí v odôvodnení vysporiadať (§ 387 ods. 3 C.s.p.) hodno podotknúť, že ide v celom rozsahu o nedôvodnú argumentáciu.

20. Sporové konanie sa začína na základe žaloby, ktorá je procesným úkonom a obracia sa ňou žalobca na súd, aby o jeho veci autoritatívne rozhodol. Žaloba má okrem všeobecných náležitostí (§ 127 ods. 1 C.s.p., resp. § 42 ods. 3 O.s.p.) obsahovať aj osobitné náležitosti (§ 132 a nasl. C.s.p., resp. § 79 ods. 1 O.s.p.).

21. Základnou zložkou žaloby je tzv. žalobný nárok, ktorým žalobca stanovuje predmet konania a tým aj rozsah súdnej ochrany; žalobný nárok je vymedzený žalobným petítom a skutkovým odôvodnením žaloby. Posúdenie skutkových okolností podľa určitej právnej normy je povinnosťou súdu (iura novit curia), ktorý skúma, či platné právo umožňuje, aby na základe žalobcom tvrdeného skutkového stavu, mohlo byť nároku ním uplatňovanému vyhovieť; žalobca tak nie je povinný uplatnený nárok kvalifikovať po právnej stránke.

22. Podanou žalobou žalobca teda vymedzuje aj rozhodujúce skutočnosti a relevantný skutkový dej, ktoré predstavujú údaje nutné k tomu, aby bolo zrejmé, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť, a preto sa ukladá žalobcovi uviesť v žalobe také skutočnosti, ktorými opíše skutok (skutkový dej), na ktorého základe uplatňuje v žalobnom petíte svoj nárok, a to v takom rozsahu a kvalite, ktorá umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu a nezameniteľnosť s iným skutkom. Popisom rozhodujúcich skutočností sa vymedzuje predmet konania po skutkovej stránke.

23. Z obsahu žaloby podanej na súd 2.4.2013 v znení jej neskorších zmien vyplýva, že žalobcovia 1/ a 2/ sa domáhali proti žalovanej náhrady škody vo výške 301.098 eur s príslušenstvom ako peňažného

ekvivalentu nájomného za Nehnutelnosti v ich vlastníctve, ktoré v období od marca 2011 do augusta 2018 nemohli užívať, pretože podaním nezákonnej žaloby Ministerstvom hospodárstva SR v mene Slovenskej republiky dňa 14.3.2011 vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda sp. zn. 10C/62/2011 a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v tomto konaní, protiprávni užívatelia nevypratali Nehnutelnosti, a keby ich aj vypratali, tak žalobcovia 1/ a 2/ nemohli Nehnutelnosti predať, resp. prenajať pre nariadené neodkladné opatrenie.

24. Zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorým je odvolací súd viazaný (§ 383 C.s.p.) vyplýva, že Okresný súd Dunajská Streda uznesením č. k. 10C/62/2011-38, zo dňa 17.3.2011 zakázal žalobcom O. A. a U. A. scudziť a vložiť ako nepeňažný vklad do obchodnej spoločnosti nehnuteľnosti vedenej na liste vlastníctva č. XXXX, v katastrálnom území Š. ako pozemky C-KN parcela č. XX, druh pozemku: zastavené plochy a nádvorcia, o výmere 668 m²; parcela č. XX, druh pozemku: zastavené plochy a nádvorcia, o výmere 351 m²; parcela č. XX, druh pozemku: zastavené plochy a nádvorcia, o výmere 461 m²; parcela č. XX, druh pozemku: zastavené plochy a nádvorcia vo výmere 246 m²; parcela č. XX, druh pozemku: zastavené plochy a nádvorcia, o výmere 446 m²; parcela č. XX, druh pozemku: zastavené plochy a nádvorcia, o výmere 248 m²; parcela č. XX, druh pozemku: zastavené plochy a nádvorcia, o výmere 489 m²; parcela č. XX, druh pozemku: zastavené plochy a nádvorcia, o výmere 260 m²; parcela č. XX, druh pozemku: zastavené plochy a nádvorcia, o výmere 507 m², parcela č. XX, druh pozemku: zastavené plochy a nádvorcia, o výmere 266 m² a stavby: rodinný dom súpisné číslo XXX na parcele č. XX, súpisné číslo XXX na parcele č. XX, súpisné číslo XXX na parcele č. XX, súpisné číslo XXX na parcele č. XX, súpisné číslo XXX na parcele č. XX až do právoplatného skončenia sporu o určenie vlastníckeho práva nehnuteľnosti na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 10C/62/2011.

25. Ďalej zo skutkových zistení súdu prvej inštancie vyplýva, že Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom č. k. 10C/62/2011-643, zo dňa 14.3.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/165/2017-693, zo dňa 5.6.2018, zamietol žalobu Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo hospodárstva SR o určenie, že Slovenská republika je vlastníkom Nehnutelností.

26. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku považuje za potrebné po právnej stránke ozrejmiť, že základným predpokladom na (úspešné) uplatnenie nároku na náhradu škody je preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím (porušenie právnej povinnosti) a následkom (vzniknutou škodou). Vzniknutá škoda v podobe skutočnej škody (damnum emergens) alebo ušlého zisku (lucrum cessant) musí byť spôsobená bez pochybností práve porušením právnej povinnosti. Škoda ani porušenie právnej povinnosti ešte nezakladajú zodpovednosť za škodu a tomu korelujúce právo na jej náhradu. Príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená (domnelá), ale musí byť bezpečne preukázaná, pričom povinnosť tvrdenia, bremeno tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno, týkajúce sa príčinnej súvislosti v civilnom procese, zaťažuje v zásade stranu, ktorej tvrdenie má byť preukázané, teda poškodeného. Vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť pritom bezpečne preukázaný a bezprostredný.

27. Pod pojmom škoda v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Náhrada škody, ak má plniť reparačnú (reštitučnú) funkciu, má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nie však viac.

28. Rozlišujú sa dva druhy škody a to skutočná škoda a ušlý zisk. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať.

29. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív, ako je to u skutočnej škody), ale stratou očakávaného prínosu (výnosu). Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu (škodnej udalosti). Pre výšku ušlého zisku je

rozhodujúce, akému prospechu, ku ktorému malo reálne dôjsť, zabránilo konanie škodcu (škodná udalosť), teda konkrétne o aký reálne dosiahnuteľný príjem poškodený prišiel.

30. Odvolací súd v zhode s právnym názorom súdu prvej inštancie konštatuje, že žalobcovia si žalobou uplatnili nárok na zaplatenie škody spočívajúcej v ušlom zisku za nájomné (svoje podstatné žalobné skutkové tvrdenie podporili dôkazom - Odborným odhadom výšky nájomného v rodinných dvojdomech vypracovaným certifikovaným partnerom predaja RE/MAX Attractive), uplatnili si teda náhradu za užívanie Nehnuteľností, keďže nájomné možno definovať ako plnenie v peniazoch, na ktoré je prenajímateľ oprávnený podľa nájomnej zmluvy alebo obdobnej zmluvy podľa právneho poriadku zakladajúcej právny vzťah, ktorého obsahom je právo nájomcu predmet nájomu užívať; právna povaha uplatneného nároku ako nájomného (vychádzajúca z podstatných skutkových tvrdení žaloby) nebola v konaní medzi stranami ani sporná, nakoľko aj v odvolacom konaní žalobcovia naďalej tvrdili, že Nehnuteľnosti boli a sú bez právneho dôvodu užívané príslušníkmi rodiny D. a K., pretože ich užívajú bez uzatvorenej nájomnej zmluvy.

31. Nebolo možné sa stotožniť s odvolacou argumentáciou žalobcov, že v im príčinnej súvislosti so žalobou Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR o určenie vlastníckeho práva k Nehnuteľnostiam vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 10C/62/2011 a nariadeným neodkladným opatrením v tomto konaní, vznikla škoda zodpovedajúca peňažnému ekvivalentu za užívanie Nehnuteľností, pretože žalovaná Slovenská republika nebola subjektom užívajúcim Nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov; atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Za nesporného skutkového stavu, že Nehnuteľnosti majú užívať bez nájomnej zmluvy (právneho dôvodu) iné subjekty, je vylúčená existencia vzťahu príčiny v konaní žalovanej v podobe podania žaloby o určenie vlastníckeho práva k Nehnuteľnostiam (a povinností plynúcich z nariadeného neodkladného opatrenia spočívajúcich v zákaze scudzitiť a vložiť Nehnuteľnosti ako nepeňažný vklad do obchodnej spoločnosti) a následku vo forme nájomného ako ušlého zisku žalobcov ako vlastníkov Nehnuteľností.

32. Prezentované právne závery odvolacieho súdu rezultujú v nepochybný záver, že žalovaná nie je v spore pasívne vecne legitimovaná, pretože z bezodplatného užívania Nehnuteľností vo vlastníctve žalobcov inými fyzickými osobami bez právneho dôvodu, nemožno vyvodiť žiadnu objektívne existujúcu právnu okolnosť, že žalovaná je nositeľkou hmotnoprávnej povinnosti na zaplatenie peňažného ekvivalentu nájomného ako ušlého zisku vlastníkov Nehnuteľností.

33. K námietke žalobkyne 2/, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné a jeho odôvodnenie zmätočné, odvolací súd uvádza, že v prípade nepreskúmateľnosti rozsudku ide o takú vlastnosť rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavuje tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci. Je síce pravdou, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, čo vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP, avšak táto judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, vrátane takého, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Súd musí odpovedať na podstatné a právne významné skutočnosti a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie ich existencie, inak by sa dostal mimo limitov práva na spravodlivý proces, ktorý proces je chránený nielen čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale i čl. 6 ods. 1 Dohovoru s tým, že súčasťou obsahu týchto základných práv je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na relevantné právne a skutkovo súvisiace otázky vo väzbe s predmetom konania (napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 119/2009, III. ÚS 95/2006, III. ÚS 260/2006).

34. Preskúmaním tejto časti odvolacieho argumentu žalobkyne 2/ odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, aké úvahy, kritériá a okolnosti prejednávanej veci viedli súd prvej inštancie k zamietnutiu žaloby. Závery súdu prvej inštancie nie sú v

danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie spĺňa požiadavky zákonného ustanovenia § 220 ods. 2 C. s. p. týkajúce sa náležitostí odôvodnenia rozsudku. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv účastníka konania (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 165/2011).

35. Na dôvazok odvolací súd uvádza, že žalobcovia podali odvolanie aj z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. e), písm. g) C.s.p., že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Žalobcovia síce formálne v odvolaní namietali naplnenie aj týchto odvolacích dôvodov, avšak obsahovo ničím nezrejmili, v čom má spočívať pochybenie súdu prvej inštancie zodpovedajúce konkrétnemu odvolaciemu dôvodu. Pre zákonu zodpovedajúce uplatnenie odvolacieho dôvodu však nie je postačujúce, keď odvolateľ len označí niektorý z odvolacích dôvodov uvedených v zákone (§ 365 ods. 1 C.s.p.), napr. tým, že poukáže na označenie ustanovenia zákona alebo odcituje jeho text. Ustanoveniu zákona (§ 365 ods. 1 C.s.p.) zodpovedá a ním uloženú osobitnú náležitosť vyhovuje len také odvolanie, v ktorom sa konkrétne uvádza, z ktorých dôvodov sa napáda rozhodnutie súdu prvej inštancie. Predpokladom toho je, že odvolateľ popíše (špecifikuje) okolnosti, z ktorých usudzuje, že určitý odvolací dôvod je daný. Pokiaľ v odvolaní chýba táto osobitná náležitosť (vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu uplatneným odvolacím dôvodom), nie je vymedzený ani obsah prieskumnej činnosti odvolacieho súdu a rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je možné preskúmať z hľadiska opodstatnenosti takto uplatnených odvolacích dôvodov.

36. S poukazom na vyššie uvedené právne východiská neboli skutočnosti uvádzané žalobcami 1/ a 2/ ďalej spôsobilé zmeniť správnosť záverov súdu prvej inštancie, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Keďže žalobcovia 1/ a 2/ v podaných odvolaniach ďalej neuviedli žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by preukázali nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, odvolací súd ostatné tvrdenia uvádzané v odvolaniach nepovažoval za podstatné, t. j. také, ktoré by svojou relevanciou aj v prípade preukázania boli spôsobilé prívodiť zmenu rozsudku.

37. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanej priznal proti žalobcom 1/ a 2/ plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mala vo veci plný úspech.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).